

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01673/20-11

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3, proti rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, o odmítnutí části žádosti ze dne 9. 10. 2020, č.j. 03/2020, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, se rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a. s., ze dne 9. 10. 2020, č. j. 03/2020, **ruší a věc se vrací k novému projednání.**

Odůvodnění

I.

Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 Praha 3 (dále jen „žadatel“ nebo „odvolatel“) požádal dne 20. 4. 2019 Pražskou plynárenskou, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- I. Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.).*
- II. Seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod.- u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby.*

- III. *Seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu.*
- IV. *Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu.*
- V. *Dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise.*

Povinný subjekt žádost svým rozhodnutím č.j. 03/2020, ze dne 10.3.2020 odmítl s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. V odůvodnění svého rozhodnutí k bodům 1. až 3. žádosti uvedl odkaz na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že jsou požadovány osobní údaje a další informace k soukromí fyzické osoby, kterou je Ing. Pavel Janeček, předseda představenstva povinného subjektu. Z tohoto důvodu přistoupil k provedení tzv. platového testu v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a dospěl k závěru, že nejsou splněna tři ze čtyřech definovaných kritérií, přičemž jejichž kumulativní splnění je podmínkou pro poskytnutí požadované informace. K bodu 4. žádosti povinný subjekt uvedl, že informaci nelze poskytnout s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice povinného subjektu jsou mimo jiné za skutečnosti tvořící obchodní tajemství považovány: seznamy dodavatelů, způsob koupě, objem nakupovaného zboží, služeb a stavebních prací, výše provize a odměn, vzorce a kalkulace výpočtu cen, slev a odměn. V neposlední řadě se povinný subjekt domnívá, že žádost naplňuje znaky zneužití práva, neb jejím účelem není kontrola toku veřejných financí, ale účel zcela jiný, navázaný na tržní prostředí. K bodu 5. žádosti povinný subjekt informace odmítl s odkazem na ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice patří mezi skutečnosti tvořící obchodní tajemství mimo jiné vnitropodniková evidence a administrativa a záznamy z jednání. Uvedené písemnosti rovněž obsahují informace dotýkající se soukromí konkrétních osob, a navíc ani v rámci povinného subjektu nejsou tyto dokumenty zpřístupněny všem zaměstnancům.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 10. 3. 2020, žadatel podal proti rozhodnutí dne 25. 3. 2020 odvolání. Odvolatel uvedl, že o informace žádá mimo jiné z důvodu, že tyto nebyl schopen získat z titulu členství představitelů České pirátské strany v dozorčí radě povinného subjektu, jelikož ten v této věci neposkytuje součinnost. Žadatel podotkl, že dozorčí radě nejsou poskytovány ani jiné informace, které jsou zásadní pro její činnost jako kontrolního orgánu. Odvolatel se dále odkázal na náleze Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, kdy byl naopak přesvědčen, že všechna kritéria tohoto platového nálezu splňuje a informace by mu měly být poskytnuty, resp. povinný subjekt je povinen mu je poskytnout. Žadatel v odvolání rozporoval odmítnutí žádosti s odkazem na obchodní tajemství a odkázal na ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého obchodní tajemství tvoří „*konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení*“. Pouhé označení některých informací jako obchodního tajemství tak dle odvolatele není dostačující. V neposlední řadě je třeba respektovat ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., protože, dle odvolatele, povinný subjekt hospodář s veřejnými prostředky.

K informacím požadovaných o zaměstnaneckých volbách do dozorčí rady povinného subjektu byl odvolatel přesvědčen, že ani tyto údaje nemohou být obchodním tajemstvím, dále není zřejmé, jak by mohly požadované informace zasahovat do soukromí konkrétních osob. I pokud by bylo připuštěno, že dané informace do soukromí konkrétních osob zasahují, dle odvolatele by převážilo po provedení testu proporcionality právo na informace nad právem na soukromí.

Odvolání bylo postoupeno Úřadu jako nadřízenému orgánu, který svým rozhodnutím ze dne 24. 4. 2020, č.j. UOOU-01673/20-2, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání se závazným právním názorem. Dle rozhodnutí Úřadu měl povinný subjekt v rámci nového projednání umožnit žadateli o informace, v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), aby svoji žádost doplnil či odůvodnil před tím, než povinný subjekt znovu provede test proporcionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu výše specifikovaného. S případným doplněním odůvodnění žádosti žadatelem, a za předpokladu existence zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti, se měl povinný subjekt ve svém rozhodnutí řádně vypořádat. Dále bylo povinnému subjektu uloženo při provedení testu proporcionality zohlednit zvláštní právní předpisy vztahující se na obchodní korporace a jejich uspořádání, též své specifické postavení povinného subjektu, kdy je zároveň obchodní společností pohybující se v tržním a konkurenčním prostředí, neboť test proporcionality je, dle názoru Úřadu, třeba zasadit do celkového kontextu specifického postavení obchodní společnosti jako povinného subjektu působícího v tržním prostředí. Povinný subjekt měl konečně znovu posoudit povahu informací, u kterých shledal důvod pro odmítnutí žádosti dle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a případně řádně odůvodnit odkaz na toto ustanovení, s ohledem na definici obchodního tajemství uvedenou v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy všechny znaky zde uvedené musí být splněny současně. Skutečnost krátkých zákonných lhůt nemůže vést k porušení základních zásad řízení v neprospěch žadatele, o čemž byl povinný subjekt nadřízeným orgánem spraven. Žadateli o informace je nezbytné poskytnout přiměřenou lhůtu k případnému doplnění žádosti, která bude stanovena s ohledem na lhůty pro vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. V neposlední řadě nadřízený orgán doplnil, že veškeré podklady pro rozhodnutí, které povinný subjekt v rámci vedeného řízení shromáždí, či na které odkáže ve svém rozhodnutí, musí být součástí spisové dokumentace. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil.

Povinný subjekt žádost na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu znovu posoudil, žadatele vyzval k doplnění žádosti za účelem provedení testu proporcionality a následně dne 11. 5. 2020 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, č. j. 03/2020, kterým, s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 8a, § 8b a § 9 zákona č. 106/1999 Sb., odmítl žádost v bodech I., II., III., IV., a dále v bodě V. žádosti dokumentaci zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil, a to k jednotlivým bodům žádosti.

Žadatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu dne 26. 5. 2020 odvolání, kdy napadl rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v plném rozsahu (ve vazbě na konkrétní zákonné důvody připojil odůvodnění) a trval na poskytnutí veškerých požadovaných informací.

Odvolání bylo postoupeno Úřadu, který o odvolání rozhodl dne 30. 6. 2020 pod č. j. UOOU-01673/20-6. K bodu IV. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt žádost odmítl na základě zákonného důvodu a své rozhodnutí řádně odůvodnil. K bodu V. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt poskytl žadateli všechny dostupné informace a odmítnutí poskytnout další požadované informace bylo v souladu s platnou právní úpravou řádně odůvodněno, kdy žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá, aby evidoval a následně archivoval informace o tom, kdo konkrétní kandidáty pro volbu v zaměstnaneckých volbách nominoval. Vzhledem ke znění výroku rozhodnutí povinného subjektu však bylo nezbytné přistoupit k jeho změně ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky, neboť Úřad nezměnil ani právní kvalifikaci užitou ve výroku rozhodnutí, ani neměnil odůvodnění rozhodnutí způsobem, který by mohl být považován za překvapivý. V rámci řízení o odvolání nedoplňoval žádné podklady pro rozhodnutí, proto nebylo nutno žadatele o informace vyzývat, aby se před vydáním tohoto rozhodnutí k podkladům vyjádřil.

K bodu I., II., III. žádosti Úřad rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí dále konstatoval, že u bodu III. žádosti nejsou dány zákonné důvody pro odmítnutí informace. K bodu I. a II. dospěl k závěru, že požadované informace je povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality, dle platového nálezu Ústavního soudu, žadateli o informace v určité podobě povinen poskytnout. V souladu s platnou právní úpravou i judikaturou je minimálně výši odměn členů představenstva, v případě obchodní společnosti (zprostředkovaně) vlastněné sto procenty územním samosprávným celkem, nezbytné v řešeném případě poskytnout. Úřad však nevydal rozhodnutí o povinnosti informaci poskytnout (informační příkaz dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.), protože nebyly pro takový postup splněny zákonné podmínky. V souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. sdělil Úřad, že je na povinném subjektu, jakou vhodnou formu zvolí, aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů, tedy předsedy představenstva společnosti, a zároveň měla pro žadatele pro informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci. Povinný subjekt je tedy povinen zvážit, v jaké konkrétní podobě informaci o výši odměn a dalších benefitech předsedy představenstva, případně v souhrnu vrcholného managementu, žadateli o informace poskytne. Ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hl. m. Prahy, ač se nejedná o zákonný požadavek. Právě i vlastník povinného subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Úřad k řešené žádosti dále doplnil, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec), veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Povinný subjekt o žádosti znovu rozhodl dne 20. 7. 2020, a to tak, že informace k bodu I. a III. žádosti poskytl, k bodu II. žádosti poskytnutí informací částečně odmítl, a to včetně odůvodnění svého rozhodnutí. Žadateli bylo rozhodnutí doručeno fikcí dne 30. 7. 2020, v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění.

Reakcí žadatele bylo dne 20. 8. 2020 podání nazvané jako odvolání, které bylo dne 7. 9. 2020 postoupeno Úřadu k posouzení. Dle obsahu podání žadatel brojil jednak proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, které povinný subjekt vydal k bodu II. žádosti o informace, jednak nesouhlasil s rozsahem jemu poskytnutých informací, které požadoval pod bodem I. žádosti, kdy povinný subjekt žadateli poskytl jen část informace, aniž by k tomuto bodu vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Úřad tak část podání posoudil jako stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. (povinný subjekt k bodu I. žádosti poskytl část požadovaných informací, ve zbytku však nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, resp. žadateli neposkytl informace v jím požadovaném rozsahu), část podání pak jako odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí bodu II. žádosti o informace ze dne 20. 7. 2020, č. j. 03/2020. Zatímco odvolání bylo posouzeno ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné, neboť nebyla dodržena zákonná lhůta pro jeho podání (lhůta pro podání odvolání uplynula dne 14. 8. 2020, kdy nabylo rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti právní moci; žadatel podal odvolání až dne 20. 8. 2020), stížnost byla shledána Úřadem jako důvodná. Vzhledem k této skutečnosti Úřad výrokem II. svého rozhodnutí povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídila bod I. výše specifikované žádosti o informace v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb.

Dne 9. 10. 2020 vydal povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, č. j. 03/2020, kdy v bodu I. informace částečně poskytl a částečně odmítl; konkrétně poskytl souhrnnou informaci o vyplacené částce pro všechny členy představenstva. Vydání rozhodnutí předcházelo vyrozumění osob dotčených bodem I. žádosti, tedy členů představenstva povinného subjektu v období roku 2017, přičemž všechny osoby vyjádřily svůj nesouhlas s individualizovaným poskytnutím informací. Současný předseda představenstva a místopředseda představenstva povinného subjektu zároveň vyjádřili svůj souhlas poskytnout souhrnnou informaci o vyplacené částce. Individualizovanou informaci k osobě předsedy představenstva (Ing. Pavla Janečka) povinný subjekt odmítl poskytnout, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl jako důvod odepření konflikt práva subjektu osobních údajů na ochranu osobních údajů a žadatelova práva na informace.

Dne 23. 10. 2020 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. V odůvodnění tohoto odvolání víceméně zopakoval svou argumentaci z odvolání předchozích. Nově připojil svůj dotaz na primátora hl. m. Prahy ze dne 11. 8. 2020, ve kterém vycházel z odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 6. 2020, UOOU-01673/20-6, konkrétně ze str. 9 tohoto rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že ke zvolení vhodného postupu při tom, v jaké konkrétní podobě bude žadateli informace poskytnuta, by bylo bezesporu účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, a to i přes to, že zjišťování tohoto vyjádření není zákonnou povinností. Žadatel připojil též reakci Mgr. Adama Zábranského, radního pro oblast bydlení a transparentnosti, ze dne 15. 10. 2020, č. j. MHMP 1580571/2020, který, na základě pověření primátora hl. m. Prahy, uvedl svůj osobní názor, že i přes případná negativa poskytování těchto informací by je městské společnosti poskytovat měly; v tomto duchu bude též připravovat materiál do Rady hl. m. Prahy. Otázka zveřejňování odměn představenstev obchodních společností je však citlivá, proto dopředu těžko lze odhadnout stanovisko Rady hl. m. Prahy, která jakožto kolektivní orgán v souladu s § 68 odst. 2 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, plní funkci valné hromady městských společností, tedy i povinného subjektu.

II.

Povinný subjekt dne 9. 11. 2020 předal Úřadu odvolání včetně příloh spolu se spisovou dokumentací a svým stanoviskem. Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém postupu a důvodech pro částečné odmítnutí individualizované informace a poskytnutí informace souhrnné; tuto cestu považuje za jedinou možnou, a zároveň za naprosto dostačující, co se týče její informační hodnoty pro žadatele. K přílohám odvolání se povinný subjekt vyjádřil v tom smyslu, že dokument odpovědi radního na uvedený dotaz však neobsahuje konkrétní vyjádření ohledně podoby a poskytnutí informací o odměnách managementu společnosti, respektive o odměnách Ing. Pavla Janečka. Zároveň se v odůvodnění svého názoru odvolává na ustanovení § 121o a 121p zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, přičemž tato ustanovení nejsou použitelná na poměry povinného subjektu, neboť se dle § 121j tohoto zákona použijí pouze na emitenty kótovaných akcií či jiných cenných papírů představujících podíl a přijatých k obchodování na evropském regulovaném trhu. Odpovědnost za to, že poskytnutím žádaných informací nebude nijak zasaženo do osobnostních práv dotčených osob, je plně a pouze na povinném subjektu, a právě povinný subjekt má v rámci zachování všech svých zákonem stanovených povinností žádost posoudit a na základě toho poskytovat informace.

Dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. je příslušným nadřízeným orgánem opět Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Žadatel ve svém odvolání uplatnil následující námítky:

1. Žadatel v podstatě zopakoval svou argumentaci z předchozích odvolání k bodu I. žádosti, kdy předně namítá, že mu informace o nákladech ve prospěch předsedy představenstva měly být poskytnuty tak, jak žadatel požadoval, tedy přímo ty týkající se jeho osoby, nikoli souhrnně na všechny členy představenstva. Na žádost je přitom třeba aplikovat náleze Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, tzv. platový náleze, který vymezil čtyřstupňový test, za jehož splnění je možné poskytnout informace, i když by tak potenciálně mohlo být zasaženo do soukromí osoby, jíž se týkají (kritérii tohoto testu jsou: a) účel vyžádání informace je přispění k diskuzi veřejného zájmu, b) informace samotná se týká veřejného zájmu, c) žadatel o informace plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“, d) informace existuje a je dostupná). Všechny podmínky tohoto testu musí být splněny kumulativně. Žadatel opakuje své zdůvodnění, proč tato kritéria splňuje. Vzhledem k této skutečnosti je tak povinný subjekt povinen jím požadované informace poskytnout.

2. Žadatel ke svému odvolání přiložil svůj dotaz na primátora hl. m. Prahy ze dne 11. 8. 2020, ve kterém vycházel z odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 6. 2020, UOOU-01673/20-6, konkrétně ze str. 9 tohoto rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že ke zvolení vhodného postupu při tom, v jaké konkrétní podobě bude žadateli informace poskytnuta, by bylo bezesporu účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, a to i přes to, že zjišťování tohoto vyjádření není zákonnou povinností, a připojil též reakci Mgr. Adama Zábranského, radního pro oblast bydlení a transparentnosti, ze dne 15. 10. 2020, č. j. MHMP 1580571/2020.

Ve své odpovědi dotčený radní uvedl, že podnět Úřadu, aby se vlastník povinného subjektu vyjádřil k tomu, jaký rozsah informací by měl povinný subjekt poskytnout o odměňování představenstva povinného subjektu, považuje za relevantní argument, proč připravit materiál do Rady hl. m. Prahy, ve kterém by se tento orgán, jakožto orgán plnící funkci valné hromady těchto společností, k dané problematice vyjádřil. Jakmile Rada hl. m. Prahy o této věci rozhodne, bude odvolatel Úřad informovat. Dále dotčený radní uvedl, že by, dle jeho názoru, údaje o odměňování svých představitelů městské společnosti poskytovat měly a doplnil následující: *„Transparentní a strukturované odměňování členů statutárních orgánů je jedna ze základních podmínek pro zdravé fungování kapitálových společností. Zveřejněním odměn nejvyššího managementu se zabývala řada kodexů na úrovni soft law, ale v současné době se u nejvýznamnějších společností kótovaných na burze stalo již zákonnou podmínkou. Podle Směrnice 2007/36/ES v její nejnovější podobě (novelizována naposledy směrnicí 2017/828/EU), která se v České republice promítla do zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále ZPKT), mají společnosti kótované na burze vypracovávat pravidelné a velmi podrobné zprávy o odměňování, které obsahují podrobný přehled odměn členů jejich orgánů. Jaké údaje má zpráva obsahovat u nás podrobně definuje ZPKT dle výše uvedené směrnice v §§ 121o a 121p. Zprávy mají poskytnout úplný přehled odměn, včetně všech výhod v jakékoliv formě, poskytnutých nebo splatných v průběhu posledního skončeného účetního období osobám v orgánech společnosti a tyto osoby bez zbytečného odkladu po skončení účetního období mají informovat emitenta i o veškerých odměnách, které jim byly poskytnuty nebo jsou splatné v účetním období, za něž se vypracovává zpráva o odměňování, osobou, která patří do stejné skupiny jako emitent. Mám za to, že městské společnosti by měly dosahovat alespoň stejné úrovně transparentnosti jako společnosti kótované na burze.“*

3. Žadatel dále opakovaně namítá, že tzv. platový nález neříká, že mzdy, platy či obdobné finanční prostředky není *a priori* možné nikdy poskytnout, jak naznačuje povinný subjekt. Platový nález zdůrazňuje, že v takových případech je nutné provést test proporcionality a vážit práva na svobodný přístup k informacím a práva dotčených subjektů na ochranu soukromí. Pokud je tento test splněn, tyto informace je třeba poskytnout, jelikož právo na informace nad právem na ochranu soukromí převážilo. Dle odvolatele tomu v tomto projednávaném případě jednoznačně je a povinný subjekt odmítá jím požadované informace poskytnout v rozporu s judikaturou Ústavního soudu. Odvolatel zdůrazňuje, že souhlas dotčené osoby není pro nutnost poskytnutí informací o mzdách, platech či obdobných peněžitých plnění judikaturou Ústavního soudu vyžadován, je třeba toliko splnění testu proporcionality.

4. Žadatel taktéž opakovaně namítá, že byl postupem povinného subjektu zkrácen na svých právech (právu na informace), přičemž po více než roce od podání žádosti a po dvou zrušujících rozhodnutích Úřadu poskytla pouze část informací obsažených v jednom z pěti bodů. S ohledem na tyto skutečnosti navrhuje, aby nadřízený orgán postupoval dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil.

IV.

K námitkám žadatele o informace Úřad uvádí následující:

Ad 1. a 3. **Tyto námitky jsou částečně důvodné.** K námitce ad 1. je předně třeba uvést, že Úřad již ve svém rozhodnutí ze dne 30. 6. 2020, č. j. UOOU-01673/20-6, na str. 7 zhodnotil a konstatoval, že osoba žadatele splňuje postavení osoby podle tzv. platového nálezu. Předmětem testu proporcionality tak již není splnění čtyř kritérií tzv. platového testu, vztahujícího se k osobě žadatele (tedy zda bude informace o nákladech žadateli poskytnuta), ale posouzení povahy informace požadované pod bodem I. žádosti a rizika jejího poskytnutí ve vztahu k právu na soukromí a ochranu osobních údajů fyzické osoby (subjektu údajů), tedy poskytnutí výše odměn vyplacených v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s., ve prospěch tohoto subjektu údajů - Ing. Pavla Janečka (tedy v jaké podobě bude informace o nákladech žadateli poskytnuta). S odvolatelem lze souhlasit v tom smyslu, že tzv. platový nález neříká, že mzdy, platy či obdobné finanční prostředky není *a priori* možné nikdy poskytnout – stejně tak ale nepopírá nutnost převážení práva na informace (zejména informační hodnoty konkrétní informace) nad právem na soukromí a ochranu osobních údajů subjektu údajů (resp. nad zásahem do tohoto práva), kdy naopak toto vážení jednotlivých práv je esenciálním prvkem pro střety základních lidských práv a v tomto ohledu Ústavní soud svůj tzv. platový nález provazuje se svou předchozí judikaturou, která se obdobných střetů týká. Smyslem těchto střetů je snaha o zachování maxima z obou práv, nikoli absolutní upřednostnění jednoho z těchto práv před druhým. Zvolená podoba poskytnuté informace směřující do oblasti odměňování je z hlediska zachování obou střetávajících se práv minimálně stejně tak důležitá, jako osoba žadatele o informace.

Zejména v tak specifickém případě, jako je tento, kde dochází k – nutno říci velmi nepřehlednému – prolínání veřejných a soukromých prostředků (jak ostatně bylo opakovaně rozebíráno v průběhu celého případu), je třeba postupovat nanejvýš opatrně. Jak již Úřad konstatoval ve svém rozhodnutí č. j. UOOU-01673/20-6, veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaných osobám na obdobných pozicích, jsou prakticky nedostupné. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu. Úřad již v minulosti zdůraznil skutečnost, že povinný subjekt je, s ohledem na platnou právní úpravu, povinen posoudit, v jaké konkrétní podobě informaci žadateli poskytne (§ 12 zákona č. 106/1999 Sb.), o což se tento pokusil a informace žadateli poskytl alespoň v souhrnné formě tak, aby bylo zřejmé vynakládání prostředků společnosti na odměňování členů představenstva povinného subjektu, a zároveň aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů subjektu

údajů a měla pro žadatele o informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci.

Co je však, z hlediska Úřadu, nedostatečné, je odůvodnění rozhodnutí, kterým je tento postup doložen. Povinný subjekt sice v daném případě konstatoval existenci konfliktu práva subjektu osobních údajů na ochranu osobních údajů a žadatelova práva na informace a uvedl, že proto provedl test proporcionality mezi těmito dvěma právy, přičemž v rámci tohoto testu povinný subjekt vzal v úvahu vyjádření osob, které by v tomto případě mohly být dotčeny sdělením informací, avšak podrobněji nerozvedl jednotlivá kritéria tohoto testu ve vztahu k povaze požadované informace. Kritéria přitom vycházejí zejména z nálezů Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. 4/94, kdy jejich zkoumání má být nápomocno při konkurenci dvou základních práv, tedy při zkoumání, jaké pozitivum (či naopak negativum) může preference jednoho či druhého ze základních práv přinést. Těmito pomocnými kritérii jsou kritérium vhodnosti (způsobilosti, kdy dochází ke zkoumání, zda je přijaté opatření, omezující určité základní právo, vhodné k dosažení zamýšleného cíle, nebo na něj nemá účinek), potřeby (nutnosti, kdy předmětem zkoumání je skutečnost, zda lze téhož výsledku dosáhnout za použití prostředku, který představuje mírnější zásah do sféry chráněné základním právem, nebo nikoli) a konečně proporcionality v užším smyslu (míry spravedlivé únosnosti, kdy povinný subjekt musí zhodnotit, zda nezatěžuje omezující opatření nositele základního práva nadměrně, neúnosně). **Zvolená podoba poskytnutí informace (a odepření části požadovaných informací) tak nebyla, ve vztahu k povaze požadované informace, dostatečně zdůvodněna.**

Přestože Úřad přisvědčuje žadateli v té části námitky, uvedené v tomto rozhodnutí pod bodem 3., totiž že souhlas dotčené osoby není pro nutnost poskytnutí informací o mzdách, platech či obdobných peněžitých plnění judikaturou Ústavního soudu vyžadován, a že je třeba splnění testu proporcionality, nelze opomenout dvě důležité skutečnosti. První je jedna ze základních zásad přístupu k dotčené osobě ve správním řízení, plynoucí z ustanovení § 4 odst. 4 (zásada slyšení), dle které „*správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*“. Vzhledem k ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., kdy se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, tedy tyto zásady musí aplikovat veškeré povinné subjekty, vyzvání osob dotčených poskytnutou informací pod bodem I. žádosti bylo správním procesním postupem povinného subjektu, který ostatně v současné době potvrzuje i judikatura správních soudů. Druhou takovou skutečností je obsah ustanovení čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, dle kterého má každý „*právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě*“ (tzv. právo na informační sebeurčení). Přestože je to povinný subjekt, který nese břímě odpovědnosti za provedení testu proporcionality a vážení jednotlivých práv, postoj dotčených osob by při provádění tohoto testu neměl být opomenut, resp. měl by být v každém případě střet práva na ochranu soukromí a osobních údajů s právem na informace do tohoto testu zahrnut.

Ad 2. Tato námitka je částečně důvodná. Úřad již v rámci svého předchozího postupu konstatoval, že ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hlavního města Prahy, a to ačkoli se nejedná o zákonný požadavek, neboť právě i vlastník povinného subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Jak již uvedl Úřad výše, žádný z dodavatelů plynu se nenachází

ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Z reakce radního hl. m. Prahy pro dotčenou oblast transparentnosti je zřejmé, že problematiku poskytování informací o odměňování managementu společností vlastněných hlavním městem Prahou **lze považovat z pohledu vlastníka za zásadní**, a to zejména vzhledem k tomu, že Rada hl. m. Prahy se bude na svém budoucím jednání materiálem týkajícím se této oblasti zabývat. Lze přisvědčit povinnému subjektu v tom smyslu, že odpověď dotčeného radního neobsahuje konkrétní vyjádření ohledně podoby a poskytnutí informací o odměnách managementu povinného subjektu, resp. o odměnách subjektu údajů, tedy žádný „návod“ pro poskytování těchto informací. Zároveň je třeba konstatovat, že v této podobě se jedná pouze o názor dotčeného radního, nikoli o postoj Rady hl. m. Prahy jako celku. Přesto je však zřejmé, že vlastníka uvedená problematika zajímá a měl by tak být do celého procesu zapojen. Ve světle výše uvedených skutečností je tak na místě požadovat po povinném subjektu vyžádání stanoviska Rady hlavního města Prahy jakožto orgánu, který ve smyslu § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze plní funkci valné hromady povinného subjektu, k tomuto konkrétnímu případu poskytnutí informací; tuto součinnost za něj nemůže realizovat žadatel, resp. to po něm nelze spravedlivě požadovat. Obdržené stanovisko je třeba též zohlednit při provádění testu proporcionality.

Ad 4. Tato námitka je nedůvodná. Odvolatel v rámci podaného odvolání opětovně navrhl, aby bylo rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a nadřízený orgán nařídil požadované informace poskytnout. Úřad však po přezkoumání postupu a rozhodnutí povinného subjektu ve věci dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Rozhodnutí povinného subjektu bylo zrušeno a vráceno k novému projednání z výše uvedených důvodů nepřezkoumatelnosti rozhodnutí povinného subjektu, neboť nebylo dostatečně odůvodněno, jak povinný subjekt k podobě poskytnutí informace dospěl; zároveň bylo, na základě nových skutečností, zjištěno, že postoj vlastníka může být pro provádění test proporcionality zásadní. Přestože lze žadateli přisvědčit v tom smyslu, že od doby podání jeho žádosti již uplynula dlouhá doba, je třeba v tomto směru zohlednit též to, že většina požadovaných informací byla již v průběhu celého procesu žadateli poskytnuta. V tuto chvíli se tak jedná o posouzení jedné požadované informace, které lze, vzhledem k tomu, že obdobný případ nebyl v minulosti dosud řešen, považovat za zásadní.

V.

Po posouzení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části žádosti, podaného odvolání i všech relevantních skutečností ve vzájemných souvislostech Úřad dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Povinný subjekt sice poskytl požadovanou informaci v souhrnné podobě, avšak dostatečně nezdůvodnil, jak k této formě poskytnutí dospěl. Test proporcionality ve vztahu k podobě informace nebyl proveden důsledně a nebyl řádně rozveden. Povinný subjekt zároveň dosud neoslovil svého vlastníka (hl. m. Prahu), přičemž nyní vyplynulo, že otázka poskytování informací o odměňování managementu ve společnostech, které vlastní, je pro něj relevantní a hodlá se jí zabývat.

V rámci nového projednání tak povinný subjekt znovu zváží podobu, v jaké informaci žadateli poskytne; přitom důsledně provede test proporcionality tak, jak plyne z Listiny základních

práv a svobod a judikatury Ústavního soudu, přičemž zohlední též stanovisko vlastníka, které si v rámci nového projednání vyžádá. Pokud dospěje znovu k závěru, že požadovanou informaci nelze v podobě uvedené v žádosti poskytnout s ohledem na ochranu osobních údajů dotčených osob, své rozhodnutí řádně zdůvodní.

S odkazem na ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. dále Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro to, aby povinnému subjektu nařídil požadované informace poskytnout, a to zejména s ohledem na skutečnost, že napadené rozhodnutí nebylo dostatečně zdůvodněno. Napadené rozhodnutí je tak z tohoto důvodu nepřezkoumatelné, a tedy v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. S ohledem na výše uvedené nadřízenému orgánu v tomto případě nezbylo, než dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání, jelikož nebylo možné, aby ve věci sám rozhodl.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu, nelze odvolat.

Praha 24. listopadu 2020

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, Bořivojova 108, Praha 3, ID DS: 4memzkm
2. Pražská plynárenská, a.s., Národní 38, Praha 1, ID DS: au7cgsv